

Julkinen**Antopäivä****Nro**

20.6.2019

1128

MUUTOKSENHAKIJAT   A

B

VASTAPUOLET

Syyttäjä

Tulli

ASIA

Törkeä veropetos

KORKEIMMAN OIKEUDEN RATKAISU

Oikeudenkäynnin kohde

1. Asia koskee valmisteveron välttämistä, joka on luettu syytettyjen A ja B syyksi törkeänä veropetoksena. Kysymys on A:n ja B:n rikosoikeudellisesta vastuusta, kun he ovat tuoneet Euroopan unionin toisesta jäsenvaltiosta Suomeen jäätelötuotteita, jotka ovat olleet Suomen kansallisen lainsäädännön mukaan valmisteveron alaisia, ja jättäneet noudattamatta tähän veroon liittyviä velvollisuuksia.

2. Jotta Korkein oikeus voi ratkaista asian, sen on tarpeen saada ennakkoratkaisu unionin oikeuden ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 107 artiklan 1 kohdan merkityksestä A:n ja B:n rikosoikeudellisen vastuun kannalta.

Tarkemmin kysymys on siitä, onko unionin oikeus esteenä syytettyjen tuomitsemiselle rikosoikeudelliseen rangaistukseen kansallisen valmisteverolainsäädännön rikkomisesta, jos kansallinen valmisteverolainsäädäntö on ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen. Epäselvää on myös se, onko kansallinen valmisteverolainsäädäntö ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen.

Asian kannalta merkitykselliset tosiseikat ja rikosoikeudenkäynti

3. Yhtiö, jonka edustajina A ja B ovat toimineet, on tuonut Suomeen jäätelötuotteita toisesta jäsenvaltiosta maaliskuusta 2013 joulukuuhun 2014. Jäätelötuotteet ovat tuolloin olleet Suomen kansallisen lainsäädännön mukaan valmisteveron alaisia. A ja B ovat jättäneet jäätelötuotteita koskevia veroilmoituksia antamatta ja valmisteveroja maksamatta.

4. Syyttäjä on nostanut Pirkanmaan käräjäoikeudessa A:ta ja B:tä vastaan syytteen törkeästä veropetoksesta. Asianomistaja, verotuksesta vastannut viranomainen Tulli on yhtynyt syytteeseen. A ja B ovat kiistäneet syytteen.

5. Käräjäoikeus on tuomiollaan katsonut selvitettyksi, että A ja B olivat 11.4.-27.10.2014 veron välttämistarkoituksessa laiminlyöneet verotusta varten säädettyjä velvollisuuksiaan. A ja B olivat yhtiön toiminnassa tilanneet ja vastaanottaneet toisesta jäsenvaltiosta valmisteverollisia jäätelötuotteita. He olivat jättäneet antamatta

veroilmoitukset kaikista vastaanottamistaan jäätelöeristä neljän arkipäivän kuluessa kunkin tuote-erän vastaanottamisesta ja verot maksamatta kymmenen arkipäivän kuluessa kunkin tuote-erän vastaanottamisesta. Sen jälkeen, kun A ja B olivat saaneet viranomaiselta kehotuksen antaa ilmoitus kaikesta yhtiön toiminnassa tapahtuneesta jäätelön tuonnista 16.5.2014 mennessä, he olivat antaneet viranomaiselle väärän tiedon veron määräämiseen vaikuttavasta seikasta. He olivat ilmoittaneet yhtiön veroilmoituksessa 14.5.2014, että yhtiö oli vastaanottanut valmisteverollisia jäätelötuotteita vuonna 2013 yhteensä 13 230 kilogrammaa. He olivat kehotuksesta huolimatta jättäneet kokonaan ilmoittamatta yhtiön vastaanottamia valmisteverollisia jäätelötuotteita vuodelta 2013 yhteensä noin 25 472 kilogrammaa ja vuodelta 2014 yhteensä noin 124 536 kilogrammaa. Vältettyjen valmisteverojen määrä oli ollut yhteensä 142 506,75 euroa. Käräjäoikeus on tuominnut A:n ja B:n törkeästä veropetoksesta vankeusrangaistuksiin.

6. A, B, syyttäjä ja Tulli ovat valittaneet käräjäoikeuden tuomiosta Turun hovioikeuteen. Hovioikeus on tuomiollaan katsonut, että A ja B olivat menetelleet käräjäoikeuden tuomiossa kuvatulla tavalla, kuitenkin seuraavin muutoksin. Tekoaika oli ollut 22.3.2013–27.10.2014. Yhtiön välttämien valmisteverojen yhteismäärä oli ollut 159 849 euroa, kun yhtiö oli tuonut maahan jäätelötuotteita noin 43 727 kilogrammaa vuonna 2013 ja noin 124 536 kilogrammaa vuonna 2014. Hovioikeus on pitänyt voimassa käräjäoikeuden A:lle ja B:lle

törkeästä veropetoksesta tuomitsemat vankeusrangaistukset.

7. Korkein oikeus on myöntänyt A:lle valitusluvan hovioikeuden tuomiosta valittamista varten. A:n valituksen johdosta Korkeimmassa oikeudessa on kysymys siitä, onko unionin oikeus esteenä A:n tuomitsemiselle rikosoikeudelliseen rangaistukseen menettelystään.

8. Myös B on pyytänyt valituslupaa hakeakseen muutosta hovioikeuden tuomioon. Korkein oikeus ei ole vielä ratkaissut, myönnetäänkö hänelle valituslupa.

Sovellettavat säännöt

Kansalliset säännöt

9. Rikosoikeudellisen vastuun perustavat säännökset ovat rikoslaissa (19.12.1889/39), valmisteverotuslaissa (19.3.2010/182) ja laissa makeisten, jäätelön ja virvoitusjuomien valmisteverosta (17.12.2010/1127, jäljempänä lyhyemmin makeisverolaki).

10. Rikoslain 29 luvun 1 §:ssä (19.12.1997/1228), jonka otsikko on "Veropetos", säädetään seuraavaa:

"Joka

1) antamalla viranomaiselle verotusta varten väärän tiedon veron määräämiseen vaikuttavasta seikasta,

- -

3) veron välttämistarkoituksessa laiminlyömällä verotusta varten säädetyn velvollisuuden, jolla on merkitystä veron määräämiselle, tai

- -

aiheuttaa tai yrittää aiheuttaa veron määräämättä jättämisen tai sen määräämisen liian alhaiseksi taikka veron aiheettoman palauttamisen, on tuomittava veropetoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi."

11. Rikoslain 29 luvun 2 §:ssä (24.8.1990/769), jonka otsikko on "Törkeä veropetos", säädetään seuraavaa:

"Jos veropetoksessa

1) tavoitellaan huomattavaa taloudellista hyötyä tai

- -

ja veropetos on myös kokonaisuutena arvostellen törkeä, rikoksentekijä on tuomittava törkeästä veropetoksesta vankeuteen vähintään neljäksi kuukaudeksi ja enintään neljäksi vuodeksi."

12. Rikoksen tekoaikaan makeisverolain 1 §:ssä (17.12.2010/1127), jonka otsikko on "Soveltamisala", säädettiin seuraavaa:

"Makeisista, jäätelöstä ja virvoitusjuomista on suoritettava valtiolle valmisteveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

- -"

13. Makeisverolain 5 §:ssä (17.12.2010/1127), jonka otsikko on "Valmisteverotuslain soveltaminen", säädetään seuraavaa:

"Siltä osin kuin tässä laissa ei toisin säädetä, sovelletaan valmisteverotuslakia (182/2010).

- -"

14. Valmisteverotuslain 7 §:ssä (19.3.2010/182), jonka otsikko on "Veron suorittamisvelvollisuus", säädetään seuraavaa:

"Veron suorittamisvelvollisuus syntyy, kun valmisteveron alainen tuote luovutetaan kulutukseen Suomessa, jollei tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa muuta säädetä."

15. Verovelvollisuudesta säädetään valmisteverotuslain 75 §:ssä (19.3.2010/182), jonka otsikko on "Hallussapito kaupallisessa tarkoituksessa", seuraavaa:

"- -"

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tuotteet tai pitää hallussaan luovutukseen tarkoitettuja tuotteita tai jolle tuotteet luovutetaan Suomessa.

Valmisteveroa on suoritettava sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet luovutetaan tai luovutukseen tarkoitettuja tuotteita pidetään hallussa Suomessa.

- -"

16. Velvollisuudesta antaa veroilmoitus säädettiin rikoksen tekoaikaan valmisteverotuslain 31 §:ssä (21.12.2012/964 ja 27.6.2014/495), jonka otsikko on "Veroilmoituksen antaminen", seuraavasti:

"- -

Muun kuin 1 momentissa tarkoitettun verovelvollisen on annettava Tullille veroilmoitus neljän arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt, tämä päivä mukaan luettuna. - -

- -"

17. Velvollisuudesta maksaa vero säädetään valmisteverotuslain 46 §:ssä (19.3.2010/182), jonka otsikko on "Veron maksamisen ajankohta", seuraavaa:

"- -

Muun verovelvollisen kuin verokausi-ilmoittajan on maksettava vero kymmenen arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. - -

- -"

18. Rikoksen tekoaikaan makeisverolain 3 §:ssä (17.12.2010/1127), jonka otsikko on "Veron määrä", säädettiin seuraavasti:

"Valmisteveroa on suoritettava liitteen verotaulukoiden mukaisesti. Vero määrätään tuotteen nettopainosta, jolla tarkoitetaan tuotteen painoa ilman pakkausta ja ei-syötäviä ainesosia.

- -"

19. Rikoksen tekoaikaan makeisverolain liitteen (16.12.2011/1318) verotaulukossa 1 säädettiin jäätelötuotteiden osalta seuraavasti:

"Tullitariffin nimike: 2105

Tuote: Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät

Tuoteryhmä: 4

Veron määrä: 95 snt/kg

Tullitariffin nimike: 1901:stä

Tuote: Jäätelön valmistukseen tarkoitettu seos

Tuoteryhmä: 5

Veron määrä: 95 snt/kg"

Unionin oikeus

20. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kansalliset viranomaiset eivät saa määrätä rangaistusta sellaisen kansallisen säännöksen noudattamatta jättämisestä, joka ei ole unionin oikeuden mukainen (esim. tuomio 14.7.1977, Sagulo ym., C-8/77, EU:C:1977:131, 6 kohta, ja tuomio 3.7.1980, Pieck, C-157/79, EU:C:1980:179, 16 kohta).

21. SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaan, jollei perussopimuksissa toisin määrätä, jäsenvaltion

myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

22. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen käytännön mukaan kansalliset verotoimenpiteet voivat olla luokiteltavissa SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi.

Ennakkoratkaisupyynnön tarve

Unionin oikeuden tarkastelun lähtökohtia

23. Unionin tuomioistuin ei tiettävästi ole antanut ratkaisua, jossa olisi otettu kantaa siihen, onko unionin oikeus esteenä verovelvollisen yhtiön puolesta toimineen luonnollisen henkilön tuomitsemiselle rangaistukseen, jos se kansallinen verolainsäädäntö, johon rikosoikeudellinen vastuu sisällöllisesti perustuu, on ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen.

24. Makeisverolaki, johon A:n ja B:n rikosoikeudellinen vastuu osaltaan perustuu, on ollut makeisten ja jäätelön valmisteveron alaisuuden osalta voimassa 1.1.2011–31.12.2016 ja on virvoitusjuomien osalta voimassa edelleen. Makeisverolain nojalla valmisteveroa on kannettu makeisista, makeisten kaltaisista valmisteista, suklaasta, kaakaota sisältävistä tuotteista, jäätelöstä, mehujäädästä ja alkoholittomista tai vain vähän alkoholia

sisältävistä juomista. Veronalaiset tuotteet määriteltiin tuoteryhmittäin viittaamalla unionin tullitariffin asianomaisiin nimikkeisiin.

25. Jäätelönä verotettiin kaikki tullitariffin nimikkeen 2105 tuotteet sekä sellaiset nimikkeeseen 1901 kuuluvat tuotteet, jotka on tarkoitettu jäätelön valmistukseen. Makeisina verotettiin puolestaan tullitariffin nimikkeisiin 1704 ja 1806 kuuluvat tuotteet. Lisäksi makeisiksi katsottiin makeutusaineilla makeutetut makeiset nimikkeestä 2106. Virvoitusjuomista valmisteveroa kannettiin nimikeryhmään 22 ja nimikkeisiin 2009, 2106, 3302 ja 3824 kuuluvista alkoholittomista juomista tai sellaisten valmistukseen käytettävistä tuotteista.

26. Koska makeisten, jäätelön ja virvoitusjuomien valmisteveron tavoite oli valtiontaloudellinen, veron tavoitteena oli lainsäädäntöä koskeneiden hallituksen esitysten mukaan kohdistua mahdollisimman tasapuolisesti ja laaja-alaisesti samankaltaisiin tuotteisiin. SEUT 110 artiklan mukaisesti valtionsisäisen verotuksen tuli olla neutraalia kotimaisten ja tuontituotteiden välillä. Rajanveto veronalaisten ja veron ulkopuolella olevien tuotteiden välillä tehtiin tullitariffin nimikkeiden perusteella. Veron kohteeksi valittiin olemassa olevia tuoteryhmiä, jolloin voitiin täsmällisesti rajata veronalaisten tuotteiden piiri. Tavoitteena rajauksessa oli myös, että veronkantojärjestelmä on yksinkertainen ja yksiselitteinen sekä yritysten kannalta ennakoitava (HE 148/2010 vp s. 3-10 ja HE 137/2016 vp s. 3-5 ja 8-10).

27. Makeisia ja jäätelöä koskeva verovelvollisuus on poistettu lainmuutoksella 29.12.2016/1535. Lainsäädännöstä ei ollut tehty komissiolle SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusta, mutta hallituksen esityksessä 137/2016 vp on selvitetty, että komissiolle oli tehty kaksi makeisverolain veropohjan rajauksiin liittyvää valtioneuvostonvaltuutetun kantelua. Suomi oli vastaanottanut kanteluita koskevat tietopyynnöt komissiolta ja antanut vastaukset niihin. Jos komissio alustavan tutkinnan perusteella toteaisi, että verojärjestelmän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille oli epäilyjä, se voisi päättää aloittaa asiassa muodollisen tutkintamenettelyn. Tällaista päätöstä ei ollut toistaiseksi tehty. Valtiontaloudellista tavoitetta palvelevan veropohjan yhteensopivuudesta valtioneuvostonvaltuutetun kanssa ei toistaiseksi ollut olemassa myöskään unionin tuomioistuimen ratkaisukäytäntöä. Komissio oli kuitenkin epävirallisesti ilmoittanut kantanaan, että tullitariffin nimikkeisiin sidottuun ja valtiontaloudellisiin perusteisiin kannettavaan veroon voi sisältyä valtioneuvostonvaltuutetun katsottavia elementtejä. Vero ei komission mukaan kohdellut samankaltaisia tuotteita veron tavoitteen kannalta neutraalisti ja saattoi siksi sisältää valtioneuvostonvaltuutetun katsottavaa valikoivaa verotukea veron ulkopuolelle jääville tuotteille. Komissio oli katsonut, että muutokset veropohjaan tai veron tavoitteeseen olivat tarpeen.

28. Hallituksen esityksessä on vielä todettu, että makeisten ja jäätelön verossa oli tehty rajanvetoa veronalaisten ja veron ulkopuolella olevien tuotteiden välillä esimerkiksi pakaste- ja jäätelökakkujen, suklaavanukkaiden ja -jäätelön sekä

suklaavohvelien ja -patukoiden välillä. Veron ulkopuolelle oli jätetty merkittävä määrä veronalaisten tuotteiden kaltaisiksi arvioituja tuotteita, kuten makeisiin verrattavat keksit ja makeat leivonnaiset sekä jäätelöön verrattavat vanukkaat ja jogurtit.

29. Korkeimman oikeuden käytettävissä olevien tietojen mukaan edellä mainittujen valtioneuvostokanteluiden käsittely komissiossa on lopetettu.

Ensimmäisen kysymyksen taustaa

30. Unionin tuomioistuimen käytännössä on jo arvioitu verovelvollisen oikeutta vapautua veron maksamisesta tai saada maksamansa verot takaisin tilanteessa, jossa muiden yritysten harjoittaman samankaltaisen toiminnan verottomuutta pidetään SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtioneuvostokanteluna. Vakiintuneen käytännön mukaan ne, joilla on velvollisuus suorittaa vero, eivät voi vapautua veron suorittamisesta vetoamalla siihen, että muiden yritysten saamaa vapautusta on pidettävä valtioneuvostokanteluna. Vaikka verovapautus olisi SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tukitoimenpide, kyseisen tuen mahdollisella lainvastaisuudella - eli SEUT 108 artiklan 3 kohdan vastaisuudella - ei voi olla vaikutusta itse veron laillisuuteen. Asia olisi toisin, jos vero ja säädetty vapautus ovat erottamaton osa tukitoimenpidettä. Jotta veron voidaan katsoa olevan erottamaton osa tukitoimenpidettä, veron ja tuen välillä on oltava sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä

säädetty varojen osoittamista koskeva sellainen sitova yhteys, jonka mukaisesti veron tuotto osoitetaan väistämättä tuen rahoittamiseen ja sillä vaikutetaan suoraan tuen suuruuteen ja tämän seurauksena arviointiin tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille (esim. tuomio 15.6.2006, Air Liquide, yhdistetyt asiat C-393/04 ja C-41/05, EU:C:2006:403, kohdat 39-46).

31. Unionin tuomioistuimen tähänastisen käytännön perusteella ei ole selvää, voiko verovelvollisen edustaja, jolla on ollut velvollisuus maksaa tuotteista valmistevero ja joka on laiminlyönyt tähän veroon liittyviä velvollisuuksia, vapautua näiden laiminlyöntien johdosta tuomittavasta rikosoikeudellisesta rangaistuksesta sillä perusteella, että muiden yritysten samankaltaisten tuotteiden verottomuus olisi ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

Toisen kysymyksen taustaa

32. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisen toimenpiteen luokitteleminen SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi edellyttää, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät. Kyseessä on ensinnäkin oltava valtion toimenpide tai valtion varoista toteutettu toimenpide. Toiseksi toimenpiteen on oltava omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kolmanneksi toimenpiteellä on annettava valikoivaa etua sille, joka on toimenpiteen kohteena. Neljänneksi toimenpiteen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua (esim. tuomio

13.9.2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, kohta 17 ja suuren jaoston tuomio 19.12.2018, A-Brauerei, C-374/17, EU:C:2018:1024, kohta 19).

33. Valikoivuutta koskeva edellytys on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valtiontuen käsitteen kannalta keskeinen tekijä. Korkein oikeus katsoo, että unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu on asiassa tarpeen tästä valtiontuen arviointiperusteesta. Unionin tuomioistuimen käytännöstä käy ilmi, että tämän edellytyksen arviointi edellyttää ensimmäiseksi sen määrittämistä, onko tietyssä oikeudellisessa järjestelmässä kyseessä oleva kansallinen toimenpide omiaan suosimaan "jotakin yritystä tai tuotannonalaa" verrattuna muihin, jotka ovat kyseisellä järjestelmällä tavoitellun päämäärän kannalta siihen rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa ja joita siis kohdellaan eri tavalla, joka voidaan katsoa syrjiväksi (suuren jaoston tuomio 19.12.2018, A-Brauerei, C-374/17, EU:C:2018:1024, kohta 35 oikeuskäytäntöviittauksineen).

34. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kansallisen verotoimenpiteen luokittelemisen "valikoivaksi" edellyttää aluksi asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavan yleisen tai "normaalin" verojärjestelmän määrittämistä ja tämän jälkeen sen osoittamista, että kyseessä oleva verotoimenpide poikkeaa mainitusta yleisestä järjestelmästä siten, että sillä otetaan käyttöön erilainen kohtelu sellaisten toimijoiden välillä, jotka ovat kyseisen yleisen verojärjestelmän tavoitteen kannalta toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja

oikeudellisessa tilanteessa (esim. suuren jaoston tuomio 19.12.2018, A-Brauerei, C-374/17, EU:C:2018:1024, kohta 36). Tämä valikoivuutta koskeva edellytys ei täyty, jos toimenpide on - siitä huolimatta, että yritys saa siitä etua - oikeutettua sen järjestelmän luonteen tai yleisen rakenteen vuoksi, johon se kuuluu. Toimenpide, jolla poiketaan yleisestä verojärjestelmästä, voi siis olla oikeutettu, mikäli kyseessä oleva jäsenvaltio voi osoittaa, että toimenpide on suora seuraus jäsenvaltion verojärjestelmän perus- tai pääperiaatteista (esim. tuomio 18.7.2013, P, C-6/12, EU:C:2013:525, kohta 22).

35. Unionin tuomioistuimen tähänastisen käytännön perusteella ei ole selvää, täyttääkö hovioikeuden tuomiossa mainittuna rikoksen tekoaikana Suomessa voimassa olleen, jäätelötuotteita koskeneen makeisverolainsäädännön kaltainen verojärjestelmä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen käsitteeseen. Tulkinnanvaraista on erityisesti se, täyttyykö tuen valikoivuutta koskeva edellytys tilanteessa, jossa valmisteveron alaiset tuotteet on sääntelyn täsmällisyyteen ja hallinnolliseen yksinkertaisuuteen liittyvistä syistä määritelty tullitariffin nimikkeiden perusteella.

Ennakkoratkaisukysymykset

36. Korkein oikeus on varattuaan asianosaisille tilaisuuden lausua ennakkoratkaisupyynnön sisällöstä päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Onko unionin oikeutta tulkittava siten, että se olisi esteenä verovelvollisen yhtiön puolesta toimineen luonnollisen henkilön, joka on laiminlyönyt jäätelötuotteista perittävään valmisteveroon liittyviä velvollisuuksia, tuomitsemiselle näistä laiminlyönneistä rikosoikeudelliseen rangaistukseen, mikäli muiden yritysten harjoittaman, samankaltaisia tuotteita koskevan toiminnan verottomuus olisi katsottava SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi?

2. Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko rikoksen tekoaikana voimassa olleen kaltainen jäätelötuotteista perittävää valmisteveroa koskeva kansallinen verojärjestelmä täyttänyt SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen käsitteen tunnusmerkkeihin kuuluvan edun valikoivuutta koskevan edellytyksen?

Saatuaan ennakkoratkaisun Korkein oikeus antaa asiassa tuomion.

KORKEIN OIKEUS

Pekka Koponen

Ari Kantor

Tuomo Antila

Asko Välimaa

Eva Tammi-Salminen

Kaisa Kuparinen

Jäljennöksen oikeaksi todistaa Korkeimman oikeuden ratkaisun antopäivänä.

Esittelijä

Kaisa Kuparinen